

בית משפט השלום בירושלים

21.12.10

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"י 5739-12-10 מדינת ישראל נ' אלירן לוי

בעניין:

מדינת ישראל – משטרת ישראל
מחוז ירושלים - מרחב מוריה

המבקשת

נגד

אלירן לוי, [REDACTED]

המשיב

החלטה

1. בפני בקשה בהתאם לסעיפים 17 ו- 18 לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח – 2008, (להלן: "החוק"). לפי הנטען בבקשה קרא המשיב קריאות גזעניות ובשל כך מבוקש להורות על הרחקתו ממגרשי כדורגל למשך שתי עונות משחקים. הבקשה הוגשה בעקבות ארוע שהתקיים ביום 4.12.10 במשחק כדורגל של קבוצת בית"ר ירושלים (להלן: "הקבוצה") באצטדיון טדי.
2. הבקשה נסמכת על שלושה מסמכים שהגיש נציג המבקשת בדיון: הודעת אחראי האבטחה; הודעת המשיב וכן מכתב שכתב יו"ר הקבוצה למפקד מרחב מוריה במשטרת ישראל.
3. מתוך הודעת איש האבטחה עולה כי הוא עבד באצטדיון. בסביבות הדקה ה- 75 הוא שמע את הקהל ביצע הצפוני צועק "מחמד מת", "מחמד פועל בניין" ו- "מוות לערבים". הוא הבחין בבחור קירח עם גיינס כחול וחולצה קצרה בצבע תכלת שעומד על הגדר בחלק העליון של היציע וצועק 'מוות לערבים', 'מחמד מת' ו'מחמד פועל בניין' כמה פעמים. מפקד הכוח הורה לו להוציא את כל האוהדים שקוראים קריאות גזעניות. הוא הוציא את האוהד מהמגרש לאחר ששמע אותו בוודאות קורא קריאות גזעניות.

בית משפט השלום בירושלים

21.12.10

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"י 5739-12-10 מדינת ישראל נ' אלירן לוי

4. המשיב בהודעתו מאשר שהיה במשחק ושצעק 'מחמד מת' אך טען שלא קרא 'מוות לערבים'. בתשובה לשאלה 'מה יש לך נגד ערבים?' הוא השיב 'כלום, כולם צעקו נסחפתי'.

5. המסמך הנוסף מתאר את הקשיים שבהם מצויה הקבוצה בשל אותן קריאות גזעניות ואת בקשת הקבוצה מהמשטרה לטפל באוהדים הקוראים אותן.

6. בחינת התשתית הראייתית מעלה כי אין בתיק החקירה כל תיעוד הקושר בין האדם שבו צפה המאבטח לבין המשיב ולכן לא ניתן בהקשר זה ללמוד כי המאבטח מתייחס דווקא אל המשיב. משלא נמצא כל תיאור ולפיו הצביע המאבטח על המשיב בטרם זה עוכב או נעצר – לא עולה כל בסיס ראייתי לטענה זו. כל שנותר לצורך הדיון בבקשה הוא אמירתו של המשיב עצמו כי במהלך המשחק – בעת שכולם צעקו – הוא צעק 'מחמד מת' והשאלה אותה יש לבחון האם יש בכך כדי להצדיק את מתן צו ההרחקה המבוקש. עם זאת, אין להתעלם מהודעת המאבטח ולפיה נקראו באותו זמן ובמהלך המשחק קריאות אחרות ובהן 'מוות לערבים' גם אם אין ראיה המצביעה על כך שהמשיב קרא קריאה שונה מזו שהודה שקרא.

7. סעיף 17 לחוק קובע כי :

"לבקשת תובע, רשאי בית המשפט לתת לאדם צו הרחקה או הגבלה כאמור בסעיף 18, אם ראה כי התקיים אחד מאלה :

(1) האדם התנהג באופן אלים או תוך הפרת הסדר הציבורי בארוע ספורט או שקיים לגביו חשד סביר שעבר עבירה הקשורה לספורט, או לא ציית להוראות שוטר או סדרן לאירועי ספורט.

(2) התנהגותו של האדם במהלך אירוע ספורט נותנת בסיס סביר לחשש כי הוא עלול להתנהג בעתיד באופן אלים או תוך הפרת הסדר הציבורי באירוע ספורט או להתבטא התבטעות גזענית."

8. העבירה של 'איסור התבטאות גזענית' מופיעה בסעיף 15 לחוק. בסעיף זה נקבע כי 'המתבטא התבטאות גזענית במהלך אירוע ספורט, דינו – מאסר שנתיים'. הגדרת המונח 'התבטאות גזענית' בחוק היא :

בית משפט השלום בירושלים

21.12.10

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"י 5739-12-10 מדינת ישראל נ' אלירן לוי

"קריאה של מילים, צלילים או נהמות, וכן התבטאות חזותית, על ידי אדם, לבדו, יחד עם אחר או במקהלה, שיש בהם משום איום, השפלה או ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים כלפי אדם, ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע, לדת או למוצא לאומי – אתני."

9. עמדת המבקשת היא כי יש באמירה זו משום התבטאות גזענית וכפועל יוצא מכך יש להורות על הרחקת המשיב מהמגרשים. המשיב טען כי 'אם מחמד מת זה קריאה גזענית היו צריכים לעצור שלושת אלפים איש שצעקו את זה, אם מישהו היה אומר משה רבנו מת היו עוצרים אותו? אני לא מאמין שהיו עוצרים אותו.

10. על פי התוספת הראשונה לחוק – כל עבירה עליו מהווה 'עבירה הקשורה לספורטי' ומכאן שעל פי הוראות סעיף 17 כל שנדרש הוא שיעמוד 'חשד סביר לכך שהמשיב עבר עבירה הקשורה לספורטי'. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי כי תנאי זה מתקיים.

11. את האמירה 'מחמד מת' אין לפרש כאמירה היסטורית או דתית המיועדת לספק לשומע מידע אלא בהינתן ההקשר, הזמן והמקום שבו הדברים מושמעים – משחק כדורגל שבגדרו מושמעות קריאות שונות שמטרתן פגיעה בערבים ובמוסלמים. אין, על כן, להתייחס לאמירה זו באופן ניטראלי ומנותק מהמקום ומהזמן שבהם היא מושמעת ולצד אלו קריאות אחרות הושמעה כפי שעולה מהודעתו של המאבטח והמשיב. לא דומה האמירה 'מחמד מת' במסגרת הרצאה על מקורות האסלאם או בשיעור היסטוריה בבית ספר לצעקה ברוח זה במגרש כדורגל בסמוך לקריאות האחרות של הקהל כפי שמפורט לעיל. זאת ועוד אין מדובר בהכרח באמירה המתייחסת למה שאירע לנביא מחמד ולכך שהוא מת אלא מכוונת למה שהוא מסמל ולדת האיסלאם.

12. בחינת האמירה על רקע זה מעלה כי מדובר בקריאה של מילים שיש בה משום גילוי איבה או עוינות כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה בשל השתייכות לדת או למוצא לאומי אתני או למצער יש בה כדי לגרום מדנים כלפי חלק מהאוכלוסייה בשל אותה השתייכות.

13. לסיכום, האמירה מיועדת לפגוע בציבור הערבי והיא משתלבת בקריאות האחרות: 'מוות לערבים' ואף 'מחמד פועל בניין' שמטרתה לבזות את האוכלוסייה הערבית (השווה לפסקי הדין שניתנו בבית המשפט המחוזי בירושלים בת.פ. 436/97 מדינת ישראל נ' ...

בית משפט השלום בירושלים

21.12.10

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"י 5739-12-10 מדינת ישראל נ' אלירן לוי

טטיאנה סוסקין (פורסם במאגרים, 6.1.98) ובבית משפט השלום בירושלים בת.פ. 1125/05 מדינת ישראל נ' זאב אלחנן בלומברג (פורסם במאגרים, 24.4.06) שעניינם האמירה 'מחמד חזיר'.

14. המסקנה הנובעת מכך היא כי יש חשד סביר לכך שהמשיב עבר עבירת ספורט ולפיכך מתקיים האמור בסעיף 17 (1) לחוק. יובהר כי בהינתן שכל הנדרש על פי החוק הוא קיום חשד סביר – הרי שהרף הראייתי הנדרש הוא נמוך יחסית ואין באמור בהחלטה זו כדי להשליך על תוצאתו של הליך פלילי ככל שיוגש כנגד המשיב כתב אישום.

15. השאלה הנוספת אותה יש לשאול היא האם יש בכך כדי להצדיק הטלת צו הרחקה. בהקשר זה יש לתת את הדעת גם להיבטים העולים ממכתבו של יו"ר הקבוצה המתאר את המאמץ שנעשה על ידי הקבוצה למנוע את אותן קריאות (ר' לעניין הפגיעה בקבוצות גם את בש"א (ת"א) 17223/08 מועדון הספורט הפועל תל אביב נ' ההתאחדות לכדורגל (פורסם במאגרים, 12.9.08)). עוד יש לתת את הדעת להיבט הפסול שיש להשמעת קריאות כאלה שלא ניתן להצדיקן ולהשלכות שיש להן על תופעת האלימות במגרשי הכדורגל ושל האוהדים כלפי הקבוצה שאותה הם אוהדים או הקבוצה היריבה (ר' ע"פ 5488/99 ליאור פטורי נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים, 17.9.09); ב"ש (י"ם) 10253/07 מדינת ישראל נ' יוסי מלאך (פורסם במאגרים, 17.11.07); לסקירת הרקע לתיקון לחוק ומטרותיו ר' גם ת.פ. 3162/07 מדינת ישראל נ' יוסי מלאך (פורסם במאגרים, 15.9.08) פסקה 17)).

16. למשמעותן של הקריאות הגזעניות התייחס בית המשפט העליון בעת שדן במי שהורשע בהשמעת הקריאה 'מוות לערבים':

"הקריאה 'מוות לערבים', שלמגינת הלב הפכה חזיון נפרץ במקומותינו, ובכלל זה במשחקי כדורגל בהם דומה, לעתים, כי הותר כל רסן מצדם של מי שמתיימרים להיות חובבי ספורט, היא ביטוי לרוח גזענית רעה ומסוכנת, אשר יש לגנותה בכל פה ולעוקרה מן השורש. יש להצר על כי צעדים ממשיתים למניעתה של תופעה פסולה זו טרם ננקטו במידה המאפשרת את מיגורה."
(רע"פ 1252/06 שמואל טחן נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים, 23.4.06) ר' גם החלטתי בתיק מ' 11382/05 מדינת ישראל נ' מני סמרלי (פורסם במאגרים, 13.11.05).

בית משפט השלום בירושלים

21.12.10

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"י 5739-12-10 מדינת ישראל נ' אלירן לוי

17. המשיב התייחס בדבריו לכך שמדובר בקריאה שקראו רבים אחרים. איני סבור כי יש להסיק מכך שאין הצדקה למתן צו כנגד המשיב. קושי זה עלה עוד בשלב הדיון בטרם חקיקת החוק (ר' פרוטוקול מס' 18 של ועדת החקירה הפרלמנטרית לעניין האלימות בספורט, ישיבה מיום 27.6.05) וההנחה הייתה כי מדובר בתהליך שלאחר שיפתח יחל בעקבותיו דיון ציבורי שיביא למיגור התופעה.
18. יש לקוות כי פעולת אכיפה מתאימה של המשטרה; הגשת כתבי אישום והוצאת צו הרחקה ביחד עם צעדים חינוכיים והסברתיים תוכל להביא לכך שהתופעה הפסולה הזו תיעלם. בוודאי שאין להתחשב בכך או לראות בכך שהצעקה הושמעה מרבים אחרים נסיבה שמצדיקה שלא יינתן צו אלא לכל היותר הדבר יכול לבוא לביטוי בקביעת משך תקופת ההרחקה.
19. לאור האמור לעיל, ניתן בהתאם לסעיף 18 (א') לחוק צו המורה למשיב להימנע מלהיכנס למגרשים שבהם מתקיימים משחקי כדורגל במסגרת הליגות המאורגנות על ידי ההתאחדות לכדורגל בישראל או להימצא במרחק הנמוך מ-100 מטר ממקום בו מתקיימים משחקי כדורגל כאמור.
20. הצו יעמוד בתוקף למשך שנה אחת – דהיינו עד ליום 20.12.11.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"א, 21 דצמבר 2010, במעמד נציג המבקשת והמשיב.

ארנון דראל, שופט